

לחברת יבוא גדולה SALES MAN

להפצת מוצרים וציוד אורקולי וצרכי צילום, בין בתי-ספר, מוסדות חינוך וחנויות צילום בכל חלקי הארץ מבסיס בתל-אביב.

התכונות הנדרשות: יוצא צבא עד גיל 30, בעל הופעה נאה ונעימה ונסיון הפצה ומכירה. דרושה ידיעת השפה האנגלית. עדיפות תינתן לבעלי רכב.

לפנות, בכתב יד, לשם קביעת ראיון, לפי הכתובת: **כימקלים וציוד טכני בע"מ** מחלקת הקולנוע והצילום, ת.ד. 10, תל-אביב

במדינה

העם

הנאמנים

והאמיצים

ארבע פעמים בשנה (ביום הכיפורים, כי פסח, בשבועות ובסוכות) נוהגים יהודים דתיים להזכיר את מתיבתא, הזכרת-נשמות זאת, תפילה יזכור, שחברה עליידי גאוני בכל לפני יותר מ-1200 שנה, מורכבת מ-2 שני פרקים שהראשון בהם מתחיל במילים 'יזכור האל את נשמת פלוני בן פלוני וה' שני במלים הידועות של אל מלא רחמים. כאשר החלו נופלים לפני 40 שנה קור-בנות הגנת היישוב בארץ, שהיה כבר אז חילוני ברובו הגדול, בעשרותיהם, חיבר הגוה'הדיעות של מפא"י, ברל כצנלסון, יזכור מיוחד במינו, שנשא אופי של שבועה ושמילותיו הפותחות יזכור עם ישראל את בניו ובנותיו, הנאמנים והאמיצים, אשר חרפו את נפשם במלחמה על תקומת ישראל נחרתו משך 20 השנים הבאות עמוק בלבם של רבבות במיסודי-האבל לחללי-מאורעות 1948.

חדש ומפורזבל. בשנים האחרונות עבר היזכור הלאומי הזה כמה גלגולים. לנוסח שלו נוספו המלים 'חיליי צבא ההגנה לישראל... גיבורי מלחמת השחרור וה' נצחון ולאחרונה אף הפכה השבועה לתפילה ופתחה במקום במלים 'יזכור עם ישראל במלים יזכור אלוהים.

דבר זה לא הספיק לרב הראשי של צה"ל, תוקע-השופרות שלמה גורן. הוא זנח לגמרי

נאת

אייבי נתן

דבר ראשון, מיד אחרי שיצאתי מ בית-החולים — הלכתי לראות את ה' מטוס שלי. את שלום 2. מפני שכאשר עזבתי אותו לאחרונה — הייתי נתון ב' מצב של עילפון.

חזרתי למקום של המטוס והוכתי בתד' המה: במשך היום ששכבתי בבית-החולים, התנפלו על המטוס עשרות ילדים, טיפסו עליו ופירקו אותו כדי לקחת חלקים למוכרת. הורידו ממנו אפילו חלקים ממכשירי-האל-חוט, הסירו את מכשירי-ההצלה, ומישהו גם סחב את אקדח-הרקטות. עמדתי שם, נידהם, כששוב עולים וצפים בי הזכרונות.

זכרתי בטיפסה שלי, יומיים לפני-כן. כשיצאתי משדה-התעופה בניקוסיה. השעה הייתה רבע לשש בבוקר כשעליתי למטוס, בידעיה הברורה שאני נוסע אל הבלתי-אפשרי. אבל הרגשתי קהות-חושים מוחלטת ביחס לחיים ולמות. אני לא חושב שיש טיפס בעולם שהיה יוצא לטיפסה כזאת. התחלתי לטוס, כשאני לועס כל הומן שקרים. זה היה הדבר היחיד שלי שקחתי איתי. אבל הייתי נורא צאמ, כי לא לקחתי מיס. לא חששתי, כי חילי-האחרי הבריטי בני קוסיה קיבל הוראה לשמור עלי, לעקוב אחרי, כדי לראות אם המטוס שלי לא נופל למים. נוסף לכך העירו ילדים שלי בשש בבוקר את השגור המצרי בקפריסין, וביקשו ממנו לדאוג שלא יעשו לי כלוב. כל זה בנוסף לאריק רולו, כתב זה מונח, שהבטיח לדאוג לכך במצריים.

יצאתי לדרך וטסתי מעל לים בקו ישר. עד שהגעתי לפורט-סעיד. למטה, בשדה, ראיתי כמה-שמואל חיליים, עומדים הכן. התחלתי לחגוג מסביב לשדה-התעופה, כי שאני מסתכל על החיליים, וחושב שאולי הם קיבלו הוראה להוציא אותי להורג. אחרי שני סיבובים מסביב לשדה — שמעתי את היריה.

הודעו עתי. הגב שלי היה מוסנה לשדה — ולכן לא ראיתי שהם ירו רקטה ירוקה. הם פשוט אותנו אלי שאני רשאי לנחות. נחתתי מלא חששות. רק כשניגש אלי רב' סון מצרי, ואמר אלי בחיוך "אהלן וסהלן!" הבנתי שתאום שהכל בסדר.

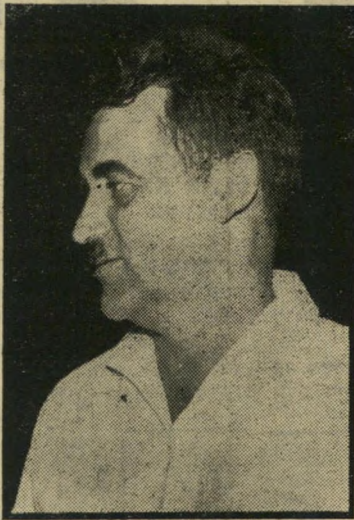
אנחנו כחכים לך כבר שעה וחצי, אמר הקצין. "מה פחדת לרדת? מה חשבת, שאנחנו מהגונגל? שנירה בך?" יצאתי מן המטוס. לקחו לי את התיק שלי עם קטעי-העיתונות שהבאתי, ולקחו אותי למגדל הצפית. שם, בחדר, הגישו לי באקלחה, ועוגות, ונתנו לי תה.

מה האנשים כאן חושבים? שאני ביקשתי לראות את נאצרי? אף פעם לא הזכרתי שם שאני רוצה לראות את נאצר. ביקשתי רק לראות את המושל. ונורא שמחתי שהמושל הוא אותו אדם שפגשתי בפעם הקודמת. עד שהמושל הגיע, שוחחתי עם הקצינים שהיו איתי בחדר. ניסיתי להסביר להם שאין אדם בישראל שאיננו רוצה בשלום. סיפרתי להם על הילדים שלהם בעזה ש' ביקרתי אותם, ואיך שהבאתי להם ארטיקים, ועל הפצועים שלנו, ושללהם, ששוכבים יחד בבית-החולים.

"תביט", אמרתי לקצין שעמד על ידי, "אם שנינו היינו הולכים יחד ברחוב, אפילו לא היו יכולים להגיד מי מאיתנו הישראלי — ומי מאיתנו המצרי." הם ישבו בשקט ושמעו אותי. פתאום נכנס המושל, עם חולצה כחולה, בחוץ, ובסנדלים. "למה באת כל כך מאוחר?" הוא שאל, והוסיף: "חבל שהומן שבאת הוא לא כל כך טוב."

ישבנו לדבר. התחיל ויכוח מי התחיל במלחמה, כשאני מצהיר שאני מוכן לתת את יד ימיני, אם אצלינו דיברו על מלחמה לפני שהמצרים התקיפו.

המושד הודה לי בלבביות רבה על קופסת השקולד ששלחתי לו. אחרי ש' חזרתי ממצרים בפעם הקודמת. הבונגוני יירה עלתה לי 25 דולאר, והוא אמר שאת הקופסה שלה הוא שומר עד היום. הוא רק אמר שהוא נעלב על ששלחתי לו עשרה דולאר המורת הבנוני שנתנו לי אז. סיפרתי לו שהפעם יש איתי כסף לקנות כל מה שאני צריך, והבטחתי להם: "כשתבואו לטיול לתל-אביב, אני אדאג לכל מחסורכם, ואתם תהיו אורחים שלי." המשפנו בויכוחים. דיברנו על הפליטים, על סיכויי-השלום, ואז כשהמושל יצא לי רבע שעה, אמרו הקצינים האחרים נהגם בטוחים שיש רבים במצריים שיסכימו איתי.

"גירי"

בירה קרה וסיגנויות פלאיירס

את נוסחו ההירואי של כצנלסון, חיבר ב' ימים אלה יזכור חדש הפותח ב'יזכור אלוהים את נשמות חיליי צה"ל שמסרו נפ' שם על קדושת השם, העם והארץ" וה' מסתיים בברכת אמן. הנוסח החדש והמסורבל, שהוא דתי ל-חלוטין, הרגיו קרובי חללים רבים בטקסי הנאורה שנערכו לאחרונה, הניע אותם ל' יום פניה ציבורית לחידוש הנוסח ה' כצנלסוני מלא הכבוד והפשוט.

תולדות

מס' 16

ומס' 17

הארגון הצבאי הלאומי חטף לפני 20 שנה, בזה אחרי זה, שבעה קציני צבא בריטיים, שלושה סמלים, שני שוטרים, שני אזרחים ושופט בריטי אחד. 12 מן החטופים שוחררו אחרי זמן קצר, בלי שאזנה להם כל רע ושלוש האחרים הצליחו להמלט מידי שוביהם.

כשהגיע תור חטיפתם של בריטי מס' 16 ו-17, סמלי בטחון-השדה מרווין פייס (20) וקליפורד מרטין (22), שנחטפו מבית-קפה בנתניה, ציפה להם סוף אחר. הם היו, כי ידוע, הסרג'נטים הבריטיים שהוצאו להורג בתלייה בחורשה ליד נתניה (והקבורים ב' בית-הקברות הצבאי הבריטי ברמלה) כי תגובה על הוצאתם להורג של שלושה מפורצי כלא-עכו בבריחה המפורסמת ש' הונצחה אפילו באקטוס. גכול מוסיי. היה זה קצין-המיכעצים (המשך בעמוד 12)

אנגלית

למתחילים ABC 7.8
למתקדמים 6.8
לילדים מתחילים 7.8
לילדים מתקדמים 7.8
אנגלית מסחרית 8.8
אולפן 4-6-8-12
בשבוע 9.8

עברית

כתיב ללא שגיאות
שיפור הלשון למתקדמים
הפתיחה 10.8.67

קצרנות

כתיבה במכונה
עברית ו/או אנגלית
הפתיחה 8.8.67

פקידות

הנהלת השבונות
הכנה לסוג ב' ג' ד'
הפתיחה 9.8.67

קדימה

פרטים: 8-4, 12-9
ת"א, בריהודה 74
טלפון 220314

הנשה ללאות
רבב
דימוד עיוני ומעשי במוסף צמוד
ההרשמה: לפנה"צ 1-8; אחה"צ 8-4
גחנסיה טכנית
תל אביב החשמל 27 *ירושלים: בן יהודה 10
תלונה מרכזית-מאחורי תחנת הנחן *חיפה: הרצל 4